

Leipzig, 24. November 1562

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 477.

S. D. Tuis versibus inuitatus, et impulsus sermonibus Ioachimi filij, composui versus et ipse ἐπιταφίους de morte Moibani nostri, cuius nuncio mirificè sensi me perturbari. Sed neque ad cogitandum animus, neque ad incumbendum in opus corporis vires hoc tempore satis valebant: quòd varijs et multiplicibus curis ille distraheretur, hoc debilitatum nonnihil esset perquam graui tentatione νεφριτικῶν καὶ τῆς λιθιάσεως παθῶν. Tu igitur et quae non consentient cum re gesta, mutabis, et caetera si qua videbuntur lima indigere, studio industriae tuae perpolies: id quod mihi abs te gratissimum accidet. τὸν Ἀλάριχον, εἴπερ ἔξεσται καὶ σοὶ δόξει, ἀσπάσῃ ἐντίμως ὡς ἀπ' ἐμοῦ. ὃν εὐτυχῆσαι ἔγωγ' ἡγοῦμαι τῇ τε τοσούτων φροντίδων καὶ πραγμάτων ἐλευθερώσει, καὶ τῆς φιλόφρονος ἡσυχίας περιποιήσει. ἡκούομεν μὲν γὰρ παντάπασιν ἡδη αὐτὸν σχολάζοντα διάγειν, καὶ δὴ καὶ φυλαττόμενον ἵνα μή τι πολυπραγμονῶν ἄν δηλονότι δυστυχήσῃ. οἶμαι δ' ἔγὼ καὶ αὐτὸν οἰεσθαι οὐ κάκιον ἔχειν τὰ ἔαυτοῦ ἥπερ τῶν ἄλλων πλείστων ὅσων. οὐ γὰρ ἀφιλόσοφος ἐκείνου ἡ φύσις ἡμῖν ἐφάνη. Vale. Lipsiae. 8. Calend[is] Xbris. 62.